

جدی شدن استعمار مجازی

صبح نو: در دو هفته اخیر، در سه مرحله حریم خصوصی و آزادی‌های مشروع مردم ایران در فضای مجازی نقض شده است؛ اول بار با بسته شدن صفحات متعلق به فرماندهان سپاه پاسداران، مرحله دوم با مداخله گوگل و اندروید در دستگاه‌های موبایل ایرانیان و حذف یک پیام‌رسان نیمه‌داخلی و سومین بار، انتشار یک عمل مجرمانه در سطح جنایتی علیه طلبه همدانی، به واسطه صفحه‌ای اینستاگرامی، و مسدودنشدن این صفحه تاکنون. در فقره دوم یک خبر جنجالی هم شنیده شد و آن هم اینکه در شرایطی که به پیام‌رسان‌های داخلی و ام‌های حدود چند میلیاردی وعده داده و پرداخت شد، گفته شد رقمی چند صد میلیون، به پوسترهای تلگرام کمک مالی شده است. اینکه دستگاه متولی فضای مجازی در ایران، نمی‌تواند مناسبات درستی برای تأمین منافع عمومی فراهم آورد، حداقل سابقه‌ای ۱۰ ساله دارد و به موازات آن همواره بحث فراهم‌شدن زیرساخت داخلی لازم برای شبکه مطرح شده و هر چه به جلوتر آمده‌ایم، شبکه ملی اطلاعات از جانب دولت به جای آنکه جدی‌تر گرفته شود، به کنار گذاشته شده است. حدود یک‌سال قبل هم بنا شد در تصمیمی ملی، موقعیت پیام‌رسان‌های وابسته به نظام سلطه تضعیف شود که متأسفانه با گذشت یک‌سال، نه تنها چنین نشده، بلکه با حذف پوسترها و پیش از آن، پیام‌رسان‌های داخلی، به نظر می‌رسد مسیر هموارتری برای خارجه‌ها ایجاد شده؛ امری که بعضاً از آن به استعماری مجازی یاد می‌شود. این استعمار البته وخیم‌تر و زیرپوستی‌تر از همه موارد پیشین است و باید با اتخاذ تدابیر لازم، با آن مقابله کرد.

سال چهارم شماره ۲۲۵ شنبه ۱۴ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸

www.hadinews.ir

کانال معیار در سروش @meyar.pb

آیا آرایش جنگی گرفته‌ایم؟

جوان: تأثیر جنگ اقتصادی - روانی در ملت زمینه‌ساز جرئت جنگ نظامی دشمن خواهد بود. روزی که دشمن احساس کند به هدف خود مبنی بر فاصله مردم - حاکمیت دست یازیده است در تند کردن حرکت خود درنگ نخواهد کرد. برای ایستادن در مقابل آرایش جنگی دشمن شرط اول پذیرش این نکته است که جنگ غیرنظامی را باور کنیم. شرط دوم این است که میدان، روش و ابزار مبارزه را بشناسیم و متناسب با آن به میدان بیاییم. میدان جنگ دشمن مردم ایران هستند و روش آن تنگنای اقتصادی و ابزار آن نیز رسانه‌های غرب جهت ادراک‌سازی و تقویت باور ایرانیان به توان دشمن است تا محاسبات ما بر هم بریزد و خود از ترس باران به زیر ناودان فرار کنیم. شرط سوم شناخت اولویت‌های این جنگ است: مستضعفین اولین تلفات این جنگ هستند. شرط چهارم این است که جناح چپ جبهه ما تکلیف خود را روشن کند. حنجره واحد از نخبگان کشور بسان توپخانه ماست. دشمن نباید صداهای متفاوت در مقابل خود بشنود و احساس کند در پشت جبهه ما امکان یارگیری وجود دارد. شرط پنجم داشتن خلاقیت و ایده برای ضربه فنی کردن دشمن از یک سو و امیدوار کردن ملت از سوی دیگر است.

شرط ششم این است که شبکه‌ای از دشمنان دشمن را در جهان همراه نماییم و ظرفیت‌های همدیگر را تهاتر کنیم. ونزوئلا، کوبا، روسیه، چین، عراق و ده‌ها کشور خاموش دیگر هستند که دل‌های‌شان با ماست، اما از گنده لات محله بیم دارند. شرط هفتم این است که ما میدان جنگ را از میان مردم به میدان هسته‌ای بکشانیم. ما در حوزه هسته‌ای باید دست به تغییر مسیر و راهبرد بزنیم که معنی‌اش سوزاندن برجام در غیاب کارآمدی آن باشد. غنی‌سازی ۲۰ درصد، خروج از NPT، تمرکز رسانه‌ای بر تبعیض هسته‌ای در جهان و شروع همه چرخه‌های انرژی هسته‌ای می‌تواند باخت را برای دشمنی که منتظر رؤیت خفه شدن ما است به ارمغان بیاورد. شرط هشتم این است که از بارندگی فراوان امسال حداکثر استفاده را برای تولید، اشتغال و صادرات ارزآور غیرنفتی انجام دهیم و از بحران لیبی و ونزوئلا در حوزه نفتی استفاده نماییم.

راه مقابله با بحران کاغذ

جمهوری اسلامی: اگر امسال را رهبر انقلاب اسلامی با عنوان «سال رونق تولید» نام گذاری نکرده بودند، اینهمه سرگردانی در مورد چگونگی مقابله با بحران کاغذ شاید قابل توجیه بود. حالا که سال ۱۳۹۸ قرار است سال رونق تولید باشد، چرا به امکانات داخلی برای تولید کاغذ و حل مشکلات مطبوعات و ناشران کتاب و سایر بخش‌های مصرف‌کننده کاغذ اعتنا نمی‌شود؟

کشور ما از جهات مختلف دارای توانائی تولید انواع کاغذ می‌باشد. کارخانه کاغذ مازندران سالها کاغذ روزنامه‌های کشور را تامین کرد و علاوه بر آن انواع کاغذها و مقوا را نیز حتی برای صادر کردن به کشورهای دیگر تولید نمود. این کارخانه مدتی است که به دلیل مشکلات مدیریتی از ادامه تولید کاغذ روزنامه بازمانده است. با اندک توجه و ایجاد تغییر در بخش‌های مدیریتی این کارخانه می‌توان آن را به تولید کاغذ روزنامه و انواع کاغذهای موردنیاز کشور بازگرداند.

متأسفانه وزارتخانه‌های صنعتی و اقتصادی، در انتخاب مدیران به جای تکیه بر توانائی‌ها بر آشنائی‌ها و به جای تکیه بر ضوابط، بر روابط تکیه می‌کنند و در نتیجه مدیران توانمند و کاربلد بدون دلیل و صرفاً به جرم اینکه پارتی ندارند کنار گذاشته می‌شوند و در اثر اعمال این روش غلط و انحرافی، تولید کارخانجات دچار رکود می‌شود و بسیاری از کارگاه‌ها، کارخانه‌ها و مراکز تولیدی به تعطیلی کشیده می‌شوند و یا تولید آنها به حداقل می‌رسد. دولت نباید با صرف انتخاب یک وزیر و استقرار او در وزارتخانه، او را به حال خود واگذارد و کاری به کار او نداشته باشد. انتخاب وزیر، گام اول است. گام بعدی نظارت بر انتصاب‌هایی است که او در وزارتخانه و دستگاه‌های تابعه انجام می‌دهد. گماشتن معاونان، مدیران کل و روسای موسسات و سازمان‌های تابعه وزارتخانه براساس روابط و توصیه‌ها اکنون سالهاست که کشور را دچار بحران مدیریت کرده است. این قبیل مدیران فقط برای نردبان قرار دادن مناصب، پرکردن جیب‌های خود و تکمیل حلقه‌های باند موردنظرشان این سمت‌ها را اشغال می‌کنند و کاری برای پیشبرد اقتصاد کشور و حل مشکلات مردم انجام نمی‌دهند. به غارت ارز توسط چند چپاولگر بیت‌المال به کمک بعضی مدیران در بانک مرکزی و بانک‌های دیگر نگاه کنید تا به صحت این ادعای تلخ اما واقعی پی ببرید. به فروش کارخانجات بزرگی مثل ماشین‌سازی تبریز به ثمن بخش بنگرید تا بر شما معلوم شود در مجموعه‌هایی از قبیل سازمان خصوصی‌سازی که از زیرمجموعه‌های همین وزارتخانه‌ها هستند چه می‌گذرد. این وقایع برای کشوری با نام و عنوان «جمهوری اسلامی» یک فاجعه است. این فاجعه به دلیل عدم کنترل انتصاب‌ها در وزارتخانه‌ها پیش می‌آید کما اینکه در اصل انتخاب وزرا نیز اگر دقت و سخت‌گیری لازم صورت بگیرد با چنین فاجعه‌هایی مواجه نخواهیم شد. مرحله سوم، نظارت بر عملکردهاست که باید توسط دولت بر تمام وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های تابعه آنها صورت بگیرد ولی متأسفانه نمی‌گیرد. آقای رئیس‌جمهور و مجموعه‌ای که دولت نام دارد بعد از آنکه یک وزیر در وزارتخانه‌ای مشغول کار می‌شود، دیگر هیچ نظارتی بر عملکرد او و مدیران زیردست او ندارند. این مطلق‌النعان بودن است که موجب بروز انحراف‌ها، فسادها و ضعف‌ها می‌شود و کشور به بحران‌هایی که قابل پیشگیری هستند دچار می‌گردد. راه مقابله با بحران کاغذ، تکیه بر تولید داخلی است که البته با استفاده از مدیران قابل اعتماد، کاردان و دلسوز قابل دسترسی می‌باشد.

روحانی نتوانست وقت آن است که خودم بیایم!

کیهان: علی مطهری در کاندیداتوری مجلس من احساس کردم کارهایی می‌توانم انجام بدهم که از دیگران برنمی‌آید لذا برای مجلس هشتم به همین صورت ورود داشتم و در مجلس نهم نیز اتفاقاتی افتاده بود که اگر نمی‌آمدم نوعی عقب نشینی تلقی می‌شد چون اصولگراها من را از لیست حذف کرده بودند که آمدم و مستقل ورود کردم و رای آوردم و یا برای نایب رئیسی وقتی احساس کردم که من رای داشته باشم و اگر نیایم برخی از افرادی که احساس می‌کنم تندرو هستند ممکن است رای آورند آمدم لذا اگر کسی همفکر من بود و می‌دانستم رای می‌آورد نمی‌آمدم من اگر آزاد باشم در مقام یک نماینده معمولی بهتر می‌توانم کار کنم. ولی حس کردم اگر نیایم تندروها می‌آیند و به همین دلیل آمدم. در بحث ریاست جمهوری هم همینطور است. باید به شرایط آن روز نگاه کنیم و ببینیم چه افرادی در میان کاندیدها وجود دارد. افراد تندرو داریم یا افراد خوشفکری داریم که رای ندارند یا مثلاً اگر احساس کنم آنجا جایی است که باید بیایم و ممکن است من رای داشته باشم ولی کسی دیگر رای ندارد در چنین شرایطی ممکن است حضور پیدا می‌کنم. «به صورت مستقل» حالا ببینیم چه می‌شود. اظهارات متوهمانه علی مطهری در حالی است که دولت و رئیس‌جمهور مورد حمایت وی، اکنون تورمی بی‌سابقه را در کنار رکود اقتصادی و سوءمدیریت شدید برجای گذاشته و بنابر تضرع علی صوفی وزیر دولت اصلاحات، محبوبیت عمومی آن زیر ۱۰ درصد است. بنابراین باید به علی مطهری گفت فعلاً پاسخگوی همین دولت و رئیس‌جمهوری که هزینه‌هایش را به مردم تحمیل کرده‌اید، باشید، تا بعد. علی مطهری از جمله بزرگ کنندگان توافق یک طرفه برجام با وجود بی‌اطلاعی از محتوای آن بود.

مگسی کجا تواند که بیفکند عقابی

فارس: سید عباس موسوی سخنگوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در پاسخ به خبرگزاری صدا و سیما در خصوص اظهارات تهدیدگونه وزیر خارجه بحرین مبنی بر عدم اجازه به ایران برای بستن تنگه هرمز حتی برای یک روز، گفت: جمهوری اسلامی ایران بر امنیت تنگه هرمز به عنوان شاهراه تامین و ترانزیت انرژی جهان مادامی که منافع مردم ایران از این تنگه مهم و حیاتی تامین شود تاکید دارد؛ اما از روی خیرخواهی و حق همسایگی به مقامات این کشور ذره ای وابسته هم توصیه می‌کند حد و اندازه خود را در تهدید بزرگتر از خود بشناسند. وی افزود: قرن‌ها پیش حکیمان پارسی گفته اند: مگسی کجا تواند که بیفکند عقابی!

آموزش تحلیل سیاسی / مربع راهبردی ۹۸ (۶)

جوان‌ها باید شانه‌شان را زیر بار مسئولیت‌های دشوار کوچک و بزرگ بدهند؛ علاج مشکلات کشور این است. ما در گام دوم انقلاب بایستی حرکت کشور را بر دوش جوان‌ها قرار بدهیم همچنان که در گام اول در دوره انقلاب هم هدایت را امام می‌کرد اما حرکت را و موتور پیشرفت را جوانان روشن می‌کردند، حرکت را آنها به وجود می‌آوردند. امروز تلاش شما و سعی شما این است که استقلال کشور را و عزت کشور را تأمین کنید.

